

Roadele vrednice de pocainta – Trairea sub Evanghelie - Luca 3:7-18

14 decembrie anul Domnului 2003

Pastor Michael L. McCoy

Predica tradusa de un membru al
Bisericii Lutherane Our Redeemer din Emmett, Idaho

Har, indurare si pace voua in Numele DOMNULUI Dumnezeu - in Numele Tatalui si al Fiului si al Sfantului Duh. Amin

Dragi botezati,

Duminica trecuta am auzit vocea prorocului strigand in pustie sa pregatim Calea DOMNULUI. Aceasta proclamare venea din gura lui Ioan Botezatorul si atragea atentia ca, in timp ce noi nu suntem in stare sa pregatim Calea, DOMNUL este si DOMNUL face acest lucru. Prin Legea Sa ce acuza mereu vechea noastra fire pacatoasa, Dumnezeu ne arata pacatul nostru. Atunci cand o mare suparare se aseaza in sufeltele noastre suntem gata sa auzim Vestea Buna a lui Isus care ne-a luat locul sub blestemul si osanda Legii. Dumnezeu a murit pe cruce ca sa ne pregateasca si sa ne fie Calea catre rai.

Lectura din Evanghelie pentru ziua de astazi este o aplicatie practica la mesajul lui Ioan despre Mesia, catre fiecare – catre tine, catre mine, catre toata lumea - si prin urmare mesajul ridica un numar de intrebari, ce indreapta catre: Ce trebuie sa facem? Proclamatia lui Ioan Botezatorul a facut sa se ridice aceasta intrebare in mintile si in gurile oamenilor ce venisera sa auda Cuvantul. Ascultati va rog prima parte a acelui text acum si partea care ramane in predica ...

... *“Roadele vrednice de pocainta – Trairea sub Evanghelie”*

Apoi el (Ioan) a spus multilor ce venisera ca sa fie botezate de el, “Pui de naparci! Cine v-a avertizat sa fugiti de mania care va veni? Dati deci roade vrednice de pocainta si nu incepeti sa va ziceti, ‘Noi il avem pe Avram ca tata.’ Caci va spun ca Dumnezeu poate sa-i ridice copii lui Avram din pietrele astea. Si chiar acum toporul este la radacina pomilor. De aceea orice copac ce nu da rod bun este taiat si aruncat in foc.” Deci oamenii l-au intreat, zicand, “Ce trebuie sa facem?”

Pana aici Cuvantul DOMNULUI Dumnezeul nostru.

Cand multimile au venit ca sa fie botezate de Ioan au fost intampinate cu o introducere ce trebuie sa fi surprins pe toti , *“Pui de napani! Cine v-a avertizat sa fugiti de mania care va veni?”* Toti au cazut sub acuzatia Legii pentru ca firea pacatoasa a tuturor ii destineaza distrugerii sub mania lui Dumnezeu. Apoi predicatorul le spune ce trebuie sa faca si ce nu trebuie sa faca - *“Dati deci roade vrednice de pocainta si nu incepeti sa va ziceti, ‘Noi il avem pe Avram ca tata.’”* Roadele vrednice de pocainta nu includ un apel pentru a intra in gratiile lui Dumnezeu bazat pe genealogia cuiva sau etnicitatea cuiva. O asemenea incercare de cautare a mantuirii ce se bazeaza pe arborele genealogic intalneste osanda DOMNULUI Dumnezeu Atotputernic. Sau, cum declara Ioan, *“ Si chiar acum toporul este la radacina pomilor. De aceea orice copac ce nu da rod bun este taiat si aruncat in foc.”* E vreo mirare ca oamenii s-ar cutremura de teama sau ar vorbi intr-un mod provocator, *zicand, “Ce trebuie sa facem?”* A, da, raspunsul la acea intrebare, *“Ce trebuie sa facem?”*

Intr-o perioada in care amvonul lui Hristos este prea des folosit pentru activitati motivationale pentru ca crestinul sa-si traiasca viata sub Lege, ispita de a predica textul de astazi in acest mod legalistic si pentru metode legaliste este covarsitoare. Predica devine o lista cu ce sa facem si ce sa nu facem. Asta e situatia in special cand pastorul n-ar nici o idee ce este de fapt Evanghelia. Asa cum voi copilasilor stiti, Evanghelia este Vestea Buna ca Isus a platit pretul tuturor pacatelor; si asa cum voi copii credinciosi continuati sa invatati, pocainta inseamna sa-ti para rau de pacatele tale si sa-l privesti pe Hristos ca Mantuitor.

Deci primul rod vrednic de pocainta vine de la Cuvantul lui Dumnezeu si de la oficiul lui Ioan care *“s-a dus in toate tinuturile din jurul Iordanului, propavaduind botezul pocaintei pentru iertarea pacatelor”* (Luca 3:3). Cel mai vrednic rod al pocaintei este de a fi pregatit pentru venirea lui Mesia si asta se incepe prin a fi botezat pentru iertarea pacatelor. Exista cu siguranta, trei reactii la acest cel mai vrednic rod al pocaintei, care devin suparatoare si care pun individul intr-o stare de primejdie grava.

Prima este cea mai evidenta; anume, respingerea acestei nevoi. Cand fariseii si alti oameni de acolo ce se considerau perfecti au crezut ca ei nu au nevoie nici de pocainta si nici de iertarea pacatelor, au respins botezul lui Ioan. *“Fariseii si invatatorii legii au respins planul lui Dumnezeu pentru ei atunci cand au refuzat sa fie botezati de Ioan”* (Luca 7:30). In felul acesta au

respins scopul lui Dumnezeu pentru ei si au ramas in afara Imparatiei Harului lui Dumnezeu. Pe scurt asemenea persoane, pana cand se caiesc, sunt pierdute.

A doua este incercarea de a preface Evanghelia in Lege facand Botezul mai degraba o lucrare a individului decat un dar al lui Dumnezeu. Este ca un om caruia i se da Coroana Vietii si care in schimb doreste sa faca atat din dar cat si din primirea lui o lucrare a sa. “Nu vedeti aceasta Coroana a Vietii pe care mi-am facut-o pentru mine si pe care o merit. Am pus aceasta Coroana meritata pe fruntea mea si mi-am insusit-o. Am facut o treaba asa de buna si sunt sigur ca Dumnezeu ma iubeste pentru ce am facut si ca am castigat un tron imparatesc in ceruri ca rezultat al lucrarii mele bune.” Cunoasteti rezultatele un asemenea atitudini bombastice si ale unei inimi pline de mandrie.

Al treilea mod de gandire despre Botez este unul caruia noi, ca crestini, suntem inclinati sa-i cadem prada. Intr-adevar, ca lutherani, suntem foarte ispititi sa privim viata crestina ca pe o lista si sa incepem sa bifam lucrurile pe masura ce sunt indeplinite – in special cand auzi ca rodul cel mai vrednic de pocainta este sa fii botezat pentru iertarea pacatelor. Vechea fire pacatoasa aude acest lucru si spune, “Foarte bine. A fost usor. Am facut-o pe asta. Tai Botezul de pe lista mea. Am fost botezat ca copil. E usor. Bun, care e urmatorul lucru pe lista mea cu ce trebuie sa fac, sa-l fac si sa termin?” Acesta priveste Botezul ca istorie – la timpul trecut, “Eu am fost botezat.”

Adevarul este ca, nu conteaza cu cat timp in urma ati fost “*botezati in moartea Lui (a lui Hristos)*” (Romani 6:3), sunteti botezati si asta este la timpul prezent. Eu sunt botezat si eu traiesc in Cuvantul lui Dumnezeu si sunt mereu sub harul Lui si tot timpul am iertarea pacatelor mele. Astfel, “*nu mai traiesc eu, ci Hristos traieste in mine; si viata pe care o traiesc acum in trup o traiesc prin credinta in Fiul lui Dumnezeu, Care m-a iubit si S-a dat pe Sine pentru mine. Nu dau la o parte harul lui Dumnezeu; caci daca neprihanirea vine prin Lege, atunci Hristos a murit degeaba*” (Galatieni 2:20-21).

Voi intrebati, “Atunci, care mai sunt alte roade vrednice de pocainta?” Ei bine, luati roadele pozitive ale primelor trei porunci -- #1: increde-te in DOMNUL Dumnezeuul tau -- #2: cheama-L pe DOMNUL Dumnezeuul tau -- #3: intra in Prezenta DOMNULUI Dumnezeuul tau. Puteti vedea ca acestea nu sunt articole pe care le poti bifa pe o lista cu lucruri de facut si sa termini

cu ele. Fiecare din aceste roade vrednice de pocainta este o statornicie a pocaitului ce continua sa aiba loc in prezent. *De aceea orice copac ce nu da rod bun este taiat si aruncat in foc.*

Fariseul nu mai asculta de mult pe cand oamenii aud glasul prorocului si intreaba, *“Ce trebuie sa facem?”* Ioan raspunde acum intrebarii cu privire la aproapele unui crestin. Cum e chemat un lutheran sa iubeasca si sa fie de folos altor oameni? Care sunt roadele vrednice de pocainta in ceea ce priveste aproapele cuiva? Ioan *“a raspuns, ‘Cel ce are doua haine sa imparta cu cel ce nu are nici una; si cel ce are mancare sa faca la fel.’”* Aceasta este incurajarea generala de a ne angaja in fapte de indurare dand cele necesare traiului si impartind cu altii. Acestea sunt fapte bune care curg din credinta si sunt roade vrednice de pocainta. Totusi, nu trebuie sa gandim ca acestea sunt fapte bune pe care le facem in vietile pe care le avem acum in Hristos prin Duhul Sfânt ce locuieste in noi spre slava lui Dumnezeu Tatal.

Asta este diferenta dintre fariseu si crestin. Fariseul este trandav, gol, lipsit de lucrarea lui Hristos; si lucrarea lui Hristos nu este in el. Cat despre tine, crestinul? *“Nu crestinul este cel care traieste, vorbeste, lucreaza si sufera; Hristos este cel care face toate astea in el. Toate lucrarile lui (ale crestinului) sunt lucrari ale lui Hristos, atat de inestimabil este harul credintei. Prin urmare cel ce a fost scos de sub Lege traieste acum in el insusi; el se ocupa cu munca sa proprie, cu viata sa, cu vorbirea sa; adica, el pacatuieste si nu indeplineste Legea. Pe el nu il intereseaza Hristos; Hristos nu locuieste in el si nu se foloseste de el. ...Cel ce crede in Hristos se goleste pe sine si se elibereaza de lucrarile lui personale, ca Hristos sa poata trai si lucra in el”* (*Lucrarile lui Luther*, AE, v.27, pagina 332).

Chiar asa, cum e cu munca? Vedeti, sunt mai multe intrebari si ele sunt in legatura cu vocatia fiecaruia. *“Apoi si vamesii au venit ca sa fie botezati, si i-au spus, ‘Invatatorul, noi ce sa facem?’ Si el le-a spus, ‘Sa nu strangeti mai mult decat ce vi s-a stabilit.’ Tot asa l-au intrebat si soldatii, spunand, ‘Si noi ce sa facem?’ Deci el le-a spus, ‘Sa nu intimidati pe nimeni si nici sa nu invinuiti pe nedrept, si sa fiti multumiti cu lefurile voastre.’”*

Astfel de intrebari au fost puse de catre cei credinciosi ani la rand si au fost puse indeajuns de des ca un anumit numar de versete din Scriptura ce se adreseaza acestor cercetari sa fie adunate si incluse in *Catehismul Mic al lui Luther*. Tabelul indatoririlor a fost tiparit si inclus ca insertiune in buletinele

voastre pentru dimineata aceasta. Sa dai roade vrednice de pocainta inseamna ca Hristos face aceste fapte bune in si prin tine prin diferitele vocatii in care te gasesti. Precum observati, una dintre indatoririle episcopilor, pastorilor si predicatorilor este sa sustina in mod ferm Cuvantul credincios ... si sa poata sa-i si indemne si sa-i si condamne pe cei ce contrazic.

Asta face parte din Chemarea pe care o are pastorul vostru si este ceea ce Hristos cauta sa faca prin el aici in acest loc si in acest timp. Asta face parte si din Chemarea lui Ioan Botezatorul si ce a facut Hristos prin el in acel loc si in acel timp. *“Acum, in timp ce oamenii erau in asteptare, si toti se gandeau in inimile lor la Ioan, daca era Hristosul sau nu, Ioan le-a raspuns, spunandu-le la toti, ‘Eu va botez intr-adevar cu apa; dar vine Unul mai puternic decat mine, Caruia nu-I sunt vrednic sa-I dezleg cureaua sandalei. El va va boteza cu Duhul Sfânt si cu foc. Lopata Sa de vanturare e in mana Lui, si El Isi va curata cu totul aria de treierat, si va aduna graul in hambarul Lui; dar pleava o va arde in foc nestins.”*

Mesajul crestinului ce predica si invata – al proclamatiei si al catehezelor lutherane – este la fel cu ce Domnul nostru a spus prin Ioan. Evanghelia este aceeași, mantuirea este prin harul lui Dumnezeu prin credinta in Isus Care a platit pentru toate pacatele noastre cand a murit pe cruce si Care a demonstrat victoria asupra mortii si a diavolului atunci cand S-a ridicat din nou din morti. Poporul lui Dumnezeu traieste sub aceasta Veste Buna si roadele vrednice de pocainta inseamna pur-si-simplu a-ti trai viata sub aceasta Evanghelie.

Ca si astazi, asa si in zilele cand fiul lui Zaharia *“propovaduia botezul pocaintei pentru iertarea pacatelor” (Luca 3:3) “si cu multe alte indemnuri predica oamenilor”(Luca 3:18)*. In umbra persoanei si lucrarii lui Isus, indemnurile lui Ioan au fost bine primite de unii si urate de altii. Ioan a continuat si a fost inchis pentru proclamarea lui neclintita, intransigenta a Cuvantului. *“Dupa ce Ioan a fost pus in inchisoare, Isus a venit in Galileea, propovaduind Evanghelia Imparatiei lui Dumnezeu, si spunand, ‘S-a implinit vremea si Imparatia lui Dumnezeu este aproape. Pocaiti-va si credeti in Evanghelie’” (Marcu 1:14)*. Amin.